EŞECUL RAPIDULUI LA CLUJ REANIMĂ LUPTA PENTRU TITLU

Cheia campionatului devine acum cuplajul interbucureştean de la 28 mai

Progresul—Dinamo, Rapid—Steaua

Nu numai că n-a „liniştit" clasamentul, dar chiar l-a agitat, această a 23-a etapă a campionatului ! Mai puţin în frunte şi în mod deosebit în partea sa periferică, tabelul echipelor de categoria A, aşa cum se prezintă el azi, ascunde germenul unor viitoare „bătălii" sportive care anunţă un final de campionat pasionant, chiar dacă n-au mai rămas decît 3 etape, destul de puţine — teoretic — pentru răsturnări spectaculoase.

★

Este evident că drumul Rapidului spre titlu, care, pînă la această duminică, se întindea neted în faţa giuleştenilor, nu mai apare acum chiar lipsit de orice griji. Pentru că pierzînd ei la Cluj, şi Dinamo cîştigînd la Bucureşti, rapidiştii mai au acum doar 3 puncte avans. Un avans important, poate chiar decisiv, dar — în orice caz — 3 puncte nu sînt 5 ! Ceea ce înseamnă că feroviarilor le este dat să lupte încă serios, să fie „în stare de alarmă" pînă în ultima clipă, în acest an în care titlul le surîde mai larg ca oricînd. Cît despre principalii lor adversari care ar putea profita de un eventual „clacaj" al liderului, noi credem că mai periculoşi sînt dinamoviştii bucureşteni decît studenţii din Craiova. Şi aceasta nu numai pentru că potenţialul general al dinamoviştilor apare, la orice analiză, superior celui al Universităţii, ci şi pentru că ei mai au de jucat doar o dată în deplasare, în timp ce craiovenii se deplasează de două ori.

Aşadar, pentru titlu, lucrurile par a se reduce la duelul Rapid—Dinamo Bucureşti.

Să vedem programul acestor echipe în etapele următoare. Rapid joacă cu Steaua, primeşte apoi vizita Politehnicii, iar în ultima etapă întîlneşte pe Petrolul, la Ploieşti. Dinamo va primi replica Progresului, are apoi de făcut un drum la Petroşeni şi — în fine — joacă acasă cu U.T.A.

Analiza acestui program pare să indice un uşor avantaj pentru Dinamo. De ce ? Pentru că, mai întîi, Steaua — într-un joc de prestigiu pentru ea — prezintă un pericol mai mare decît Progresul. În penultima etapă, apoi, Politehnica (virtuală învingătoare asupra U.T.A.) îşi va juca cea din urmă şansă la Bucureşti, în timp ce Dinamo întîlneşte în Jiul o formaţie la adăpost de griji. În fine, în etapa de închidere, meciul lui Dinamo cu U.T.A. la Bucureşti nu se compară, ca dificultate, cu o deplasare la Ploieşti.

Acest program relativ mai uşor al lui Dinamo ar putea fi determinant în condiţii de egalitate sau dacă Rapid ar conduce doar cu un punct—două. Feroviarii au însă un avans de 3 puncte (şi un golaveraj superior) ceea ce face ca situaţia de ansamblu a luptei pentru titlu să fie, mai departe, favorabilă lor.

În orice caz, rezultatele cuplajului interbucureştean de la 28 mai vor avea o pondere însemnată. Meciul Rapid — Steaua capătă acum profilul unui adevărat derbi de campionat, va fi probabil „meciul cheie" al campionatului.

Să presupunem că Dinamo învinge pe Progresul. Atunci, dacă Steaua cîştigă, Rapid va mai conduce doar cu un punct şi campionatul rămîne deschis. Dacă însă Rapid învinge formaţia militară, fie că Dinamo cîştigă, fie că pierde cu Progresul, Giuleştiul îşi va putea continua pregătirile de sărbătorire a campionilor.

Aşadar, la 28 mai, punctul maxim al campionatului. „UN MARE MECI RAPID — STEAUA".

★

Ce a adus etapa de duminică ultimei părţi a clasamentului ?

Mai întîi, a redus din speranţele Politehnicii, pe care numai o suită de 3 victorii ar mai putea-o — eventual ! — scăpa de retrogradare. Chiar aşa însă, şansele ei sînt reduse la minimum...

În rest, primii ameninţaţi sînt C.S.M.S. Iaşi şi Universitatea Cluj, în ciuda victoriilor obţinute. Probabil că meciul lor direct (4 iunie, la Cluj) va fi decisiv. Nu sînt scutite de emoţii nici U.T.A. şi Petrolul şi chiar Dinamo Piteşti şi Steagul roşu, dar cele 22 de puncte pe care aceste ultime două echipe le au la activ sînt, ori ce s-ar spune, o zestre bună.

★

Şi acum, alte constatări în urma etapei.

Mai întîi consemnăm o creştere considerabilă a eficacităţii : *s-au înscris 25 de goluri*, contribuţia cea mai largă aducîndu-şi-o tocmai echipele cu cele mai slabe realizări din retur, în această direcţie, Dinamo Bucureşti şi U.T.A., care au marcat fiecare cîte 5 goluri.

Nivelul tehnic al jocurilor a fost, în general, satisfăcător. Nu puteam, evident, pretinde mai mult de la această etapă care programa 5 meciuri al căror rezultat conta fie în lupta pentru titlu, fie în cea pentru evitarea retrogradării.

Deşi purtau caracter decisiv, *partidele s-au desfăşurat într-o atmosferă de sportivitate.* Ceea ce ne bucură ; şi ne-ar bucura şi mai mult dacă am fi siguri că acest element pozitiv nu vine doar ca urmare a recentelor măsuri luate de F.R.F.

Mai puţin îmbucurătoare au fost concluziile etapei în ceea ce priveşte forma selecţionabililor pentru meciul cu Elveţia. *Destul de mulţi dintre selecţionabili s-au prezentat bine, dar nu sînt puţini nici acei care au primit note sub media lor anterioară.*

În încheierea comentariului nostru, *o remarcă pentru arbitraje.* Cu o singură excepţie (din fericire, într-un joc fără miză mare, Progresul—Jiul) conducătorii de partide s-au achitat corespunzător de o misiune care — acum, în final de campionat — nu e deloc uşoară.

În fine, *în clasamentul golgeterilor, „statu-quo"* pe primele locuri.

CLUJ. La un atac al Universităţii Cluj, portarul rapidist Răducanu intervine cu succes

Foto : V. COJOCARU

Obsesia Rapidului

Circulă printre suporterii rapidişti zvonul stupid că echipa lor preferată ar fi manifestat bunăvoinţă în joc faţă de Universitatea în meciul pierdut de şefa clasamentului la Cluj cu 0—2. Cine a fost în Cluj, cît de cît alături de echipa bucureşteană, ştie însă cît de neîntemeiată şi de ilară poate fi o asemenea bănuială.

Prezumtivii campioni manifestau din toată fiinţa lor dorinţa de a cîştiga acest joc şi aveau o teamă atît de mare de înfrîngere încît aş putea afirma că nici o dată nu i-am văzut aşa de speriaţi. Aflaţi la cîţiva paşi de împlinirea visului lor, rapidiştii ştiau că de jocul de la Cluj depindea dacă vor trăi ultimele trei etape de campioni ca în rai sau ca în iad, dacă vor avea linişte sau se vor chinui pînă vor săruta tricourile de campioni. Obsesia aceasta atinsese culmea în orele dinaintea partidei de la Cluj şi intensitatea ei s-a dovedit că nu fusese întîmplătoare. După cum s-a desfăşurat jocul, a reieşit cu claritate faptul că echipa Rapid nu s-a ştiut stăpînă pe forţele ei de pînă în trecutul apropiat.

In întîlnirea de la Cluj, Rapid a manifestat o scădere evidentă a forţei colective de joc, s-a demoralizat după marea ocazie de a deschide scorul, ratată de Ion Ionescu, a rămas parcă fără punct de sprijin după ce Dumitriu II a trebuit să părăsească terenul în min. 41. Fără Năsturescu, fără Dumitriu, cu un Ion Ionescu în evidentă descreştere de formă şi forţă, cu un Codreanu, palidă expresie a unui energic titirez, cu un Jamaischi dezorientat şi un Dinu binevoitor, dar aproape nimic în plus, este lesne de înţeles că, în a doua parte a meciului, Rapid putea spera doar ca jucătorii Universităţii să nu înscrie. Dar, aceştia au înscris deoarece presiunea lor a fost ajutată de o anemică străduinţă şi de neputinţa jocului în atac al rapidiştilor care pierdeau cu uşurinţă mingea, fără ca ei să se replieze, să ajute apărarea. In acest mod, greutatea susţinerii atacurilor repetate ale studenţilor clujeni a revenit fundaşilor şi aceştia presaţi au greşit de două ori. O dată, derutaţi de Jamaischi care a lăsat mingea lui Adam şi acesta a şutat necruţător cu spitul bocancului, a doua oară o eroare colectivă de plasament şi mingea a ajuns la acelaşi Adam care a înscris de la 4—5 metri.

Iată că, aşa cum spune proverbul, rapidiştii „n-au scăpat de ceea ce le era frică", capotînd în faţa unei echipe, a Universităţii Cluj, fără altceva în plus în joc decît pînă acum, în afara unei dorinţi manifestate prin multă risipă de energie, de a obţine printr-o victorie o bază de plecare pentru o eventuală salvare de la retrogradare. Au cucerit

Aurel NEAGU

(Continuare în pag. 6—7)

Minutul 2 al partidei *Dinamo Piteşti—Petrolul : Mocanu* îl „agaţă" în careu pe *Ioachim Popescu*. Penalti clar. Deşi partida abia a început, arbitrul *Toth* n-are nevoie de „încălzire" pentru hotărîri mari. Arată calm, dar cît se poate de decis, punctul de la 11 m. Din fericire pentru ploieşteni, lovitura de teatru cu care a debutat partida a fost ratată de *Naghi* care a tras în bară...

■

Deşi n-a jucat rău la Piteşti, ploieşteanul *Moldoveanu* continuă performanţa de a nu fi marcat nici un gol de la începutul campionatului... Amar record !

■

La sfîrşitul meciului, privirea antrenorului bucureştean *Ilie Savu* ascundea o reală tristeţe : echipa sa fusese întrecută categoric. El a găsit totuşi resursele necesare pentru a-l felicita cu toată sinceritatea pe *Mircea Rotaru*, arbitrul principal al întîlnirii.

■

La Craiova am notat un nou debut în categoria A: *Dan Savu*, fiul antrenorului principal al formaţiei Steaua. Şi cu atît mai mult ne-am bucurat, cu cît foarte tînărul debutant ne-a convins de realul său talent. Poate că în clipa intrării pe teren inima îi bătea năvalnic dar evoluţia sa nu a trădat acest lucru : a jucat dezinvolt, cu personalitatea unui fotbalist consacrat. Îi dorim, în continuare, un drum sportiv bătut de florile succeselor.

■

Iriţcu, mijlocaşul stînga al CSMS-ului, n-a împlinit încă 19 ani. În pragul admiterii

IN CITEVA RINDURI

la facultate, el îmbină armonios învăţătura cu fotbalul. În meciul cu Politehnica, a fost „omul de legătură" al ieşenilor. Lucid, tehnic, neobosit, *micul half al C.S.M.S.-ului ni i-a reamintit pe... Bone.*

■

Progresul, o echipă „camelcon". O dată, i-am văzut pe bancari jucînd în echipament alb-negru ; uneori în tricouri complet roşii, alteori în albastru şi, în sfîrşit, sîmbătă seara au apărut îmbrăcaţi în alb-roşu !!! Poate în etapa viitoare vor apela şi la verde, galben sau violet. În fond sînt atîtea culori pe lume...

■

Atacantul central *V. Ionescu* (Jiul) a fost, în partida cu Progresul, un adevărat... argint viu la lumnia reflectoarelor. Dribling-demarcaj-viteză, iată cîteva din calităţile acestui jucător. Să mai zică cineva că un fost handbalist (a jucat la Dinamo) nu poate deveni un fotbalist valoros !

■

Dialog după terminarea partidei *Progresul—Jiul :*

— Au avut noroc minerii !

— De ce ?

— Că n-a jucat şi Matei...

■

Instantaneu la tribuna întîi, sectorul presei, sîmbătă seara. Omul de ordine face cîteva concesii unor prieteni care solicită loc la masa presei. În cîteva minute acest sector este complet invadat, astfel că ziariştii n-au mai putut să-şi facă datoria în cele mai bune condiţiuni.

Unui intrus, care duhnea a băutură, i se spune că n-are acces la masa presei. Răspuns :

— Las'... dom'le.. hîîc... chestiile astea.. hîîc. Mă cunoaşte... hîîc tovarăşu'... hîîc... hîîc...

■

Fază de fotbal excepţională în prima repriză a meciului Dinamo—Farul : *Manolache* şutează de la 16 m., mingea se duce „bolid", la colţ, sub bară, *Datcu* sare ca din catapultă şi respinge. Aplauze — meritate — pentru amîndoi.

■

Virgil Mărdărescu, după meci, la cabine : *„Am jucat în cimp la fel ca Dinamo. Diferenţa a fost că noi n-avem în apărare un „vulpoi" ca Nunweiller III iar în atac un şuter ca Frăţilă".*

O mică diferenţă...